

عنوان مقاله:

روش شناسی قرآن در نام بردن از اشخاص با تاکید بر چرایی یاد نشدن نام امام علی(ع) در قرآن

محل انتشار:

فصلنامه مشکوه، دوره 35، شماره 4 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

سید محمدتقی موسوی کراماتی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

این نوشتار کوشیده است تا به بازشناسی رهیافت قرآن در چگونگی نام بردن از اشخاص بپردازد، مسئله ای که از رهاورد آن، عده ای به نتایج نامطلوب و نادرستی از تحریف پذیری قرآن رسیده اند و برخی نیز تقاضای نابجایی از همسانی حقانیت امام علی(ع) با وجود نام ایشان در قرآن نموده اند. بررسی های به عمل آمده نشان می دهد که روش قرآن در این مقوله بر مبنای اصالت صفاتی، با هدف تثبیت حضور کانونی پیامبر در قلمرو تفسیر و ایجاد پشتوانه خلافت و وصایت امام علی (ع) مهندسی شده است. نمونه های بررسی شده از اسامی فروگذاشته شده از سوی کلام الهی در زمینه نزدیکان خاص انبیای پیشین قرابتی به هم پیوسته با صفاتی دارد که در شخصیت امام علی موج می زند.

کلمات کلیدی:

روش شناسی قرآن، ذکر اسامی در قرآن، اصالت صفاتی، حضور تفسیری پیامبر، نام امام علی در قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1367939>

